

Měsícsvit 1

Běsobijec Hrom

„A představ si, ona se ti tak na mě podívala a povídá... Ty, hrdino, pojď sem! Já ti něco ukážu, no tak já šel a vona mi to vokázala.“

Běsobijec Ráček

„Podívej ve vesnici mi dali šálu a že prý po mě pojmenují synka, dobré že?“

Běsobijec Ševel

„Jó, ukáž..., hm... ta je ale teplá. No jó, ty vždycky slízneš tu smetanu“

Běsobijec Kluč

„Hehehehe, no nekecej, počkej a co ti vlastně ukázala“

Zahřmění bouře a zaržání koně...

Běsobijec Kluč

Jé Kostislavo, ty už jsi tady?

Kostislava

„Lidi mají starosti až nad hlavu, v dědinách dřou, aby přežili zimu, a aby uživili i vás. A co vy děláte? Běsi všude okolo a vy se tu vopíjíte. Berete si co nepotřebujete a pyšníte se tu jak krocani!“

Běsobijec Ráček

„Ale to byl dárek. To by bylo nevhodné odmítnout.“

Kostislava

„Chceš ze mě dělat blba nebo co?“

Běsobijec Ráček

„Ne, to já jen, jako že...“

Kostislava

„Ticho a dobře mě poslouvejte. Běsobijce tu není pro to, aby byl slavnej. Pro ty lidi je to pořád stejný. Musej se starat o stáda, musej orat, sejt, sklízet, lovit a rybařit. Nemůžou pořád dokola bojovat s lesem. To jen ty, co se neboje postavít Běsům a co mají odvahu stát mezi stínem a lidma. Ty se můžou stát Běsobijcema. My musíme všechny chránit a to i před škodnou z vlastního kmene. Závist, zhrzený lásky, touha po moci nebo slávě, to všechno může z člověka udělat stejného Běsa jako jsou ty ve hvozdu.“

Běsobijec Ševel

„No jó, brácha povídal, že za dědků bylo lepší...”

Kostislava

„Tvůj brácha je ještě větší hlupák než ty. Dědkové to měli sakra těžký. Myslíte, že Běsové z lesa jsou horší než Kiruni?”

Běsobijec Hrom

„Ha, ha. Já bych jim narval tenhle kyj do prdele!”

Kostislava

„Zmlkni pitomče, nevíš co meleš! Vždyť Dědků bylo jak písku v řece Albě. Stavěli velký domy, jezdili na silnejch koních a všeho měli dost. Pak se ale zvedl víchr a na křídlech prašný bouře se přihnali divoký Kiruni. Ty krutý válečníci, napůl lidi, napůl koně byli jako povoděň. Jejich silný luky, zahnutý šavle a dlouhý kopí pobíjeli naše největší hrdiny. Kopyta zadupávaly úrodu a šípy vybíjely stáda. Posvátný místa zhanobený, kosti dědků rozházený. Myslíš, že ty se svým kyjem bys něco zmohl? Válel by ses s dírou v břiše a hubou žral písek.”

Běsobijec Kluč

„Tak počkej počkej, tak to je teda nějaký podivný. Mě dědek povídal, že jeho dědek od nějakéj Donavy dovalil...”

Kostislava

„Jo jo, tvůj dědek má pravdu. Naši museli mnoho let táhnout s Kirunama a bojovat proti nepřátelům. Nakonec jim ale Kiruni řekli. Tady u velký řeky Donavy si postavíte svý chýše. Vaše domy budou naše a za ledovejch víchrů a sněhovejch vánic nám budou vaše ženy sloužit a chlapi budou uctívat.”

Běsobijec Hrom

„Ha a to se jim jako z celýho kmene postavil jen Mužak?”

Kostislava

„Hehe, ale ne. Bylo jich dost co se jim postavili. Jenže všechny hridnský činy byly krutě pomstěny na celejch rodech. Odvážnej Mužik se jim postavil až jako poslední. Zabil Kirunskýho velmože, kterej mu chtěl vojet ženu. A protože nebyl hlupák, věděl, že musí zdrhnout. Promluvil ke kmeni a vyzval ho k odchodu přes řeku Donavu. Blbý bylo, že odpovědělo jen sedm rodů.”

Běsobijec Ráček

„A to uprchlíky Kiruni nechtěli chytit? To teda nejsou moc chytří.”

Kostislava

„Ale jo chtěli, navíc je chtěli na výstrahu všem ostatním pobít do posledního. Jenže naši vzali své stáda a dědky a ještě před prvním táním přešli zamrzlou Donavu. Večernice je ukryla v hustý mlze a sám Svarog za nima přímo pod kopytama Kirunskejch vrahů rozlámá ledovej most.“

Běsobijec Ševel

„Brácha říkal, že na cestě k Žáru umřel náš prastrejda i s celou rodinou. A taky říkal, že jsme tady nebyli první.“

Běsobijec Hrom

„No jo, vy jste první jenom jak jde o žrádlo.“

Kostislava

„Jenže on mluvil o Skřecích, pitomče! A fakt to tak bylo. Při tej dlouhej a úmornej cestě skrz hvozď plno dobrejch lidí skapalo. A s nima vodešlo plno znalostí. Naštěstí naše dědky dobrej vítr dovedl až pod horu Žár.“

Běsobijec Ráček

„Ano já jsem slyšel, že když Žár poprvé spatřili, roztrhly se mraky anahoru zasvítily sluneční paprsky. Prý to bylo znamení od samotného boha Svaroga. Znamení, že se zde máme usadit.“

Kostislava

„Možná. Jistý je, že pod dubama na Žáru naši konečně položili kosti předků. K počtě Svaroga a Slunce tam z uhlíků, který si přinesli, rozfoukali věčnej oheň Světožár.“

Hvozď tady byl hustej a plnej Běsů. A navíc tu žil kmen, co neznal Slova. Ty barbaři dělali jen skřeky a posunky. A místo vlasů měli rudou hřívu. Uctívali noc a na svejch oltářích prováděli krvavý oběti bohyním Měsíce.“

Běsobijec Hrom

„Jo tak vo tom jsem slyšel taky. Naši Bijci s Krakem v čele skolili ty jejich posvátnýsloupy a stromy a vypálili nějaký vosady. A ty Skřeci pak sami odešli do Návy.“

Kostislava

„Jo, tak se to vypráví. Na svejch cestách mezi dědinama jsem párkrát na takový rozvaliny narazila a nebyl to hezkej pohled. Jednoho z toho mrazí a kdo ví, jaký tajemství s nima vodešlo. Pravdou je, že tady bojujeme pořád stejnej boj jako naši tátové. Stejně jako oni bojujeme s lesem i s Běsama. Jen s vypětím všech sil bráníme zem, kterou jsme hvozdu vyrvali a jakž takž se držíme.“

Jenže tam, kam nesvítí Světožár, tam pořád vládne stín lesa. Tam se zem vzpouzí a naši Bohové tam mají pramalou moc. Naše čáry tam selhávají a naše sekery reznou. Kořeny trhají cesty a do duší se vkrádá hrůza. Ale pozor, je jen na nás, jak se postavíme nebezpečí. Je jen na nás, zda uvidíme další východ slunce. Je jen na nás, zda budem bojovat nebo se vzdáme a les nás pohltí.“